

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Rezina
judecătorul: Ig. Negreanu
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
judecătorii: L. Bulgac, G. Dașchevici, S. Gîrbu

DECIZIE

20 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul declarat de Primăria Cogîlniceni, raionul Rezina,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Iacob
împotriva Primăriei Cogîlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei,
dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, prin care a
fost admis apelul declarat de Cojocari Iacob, administrator al Întreprinderii Individuale
”Cojocari Iacob”, a fost casată hotărârea Judecătoria Orhei, sediul Rezina din
10 februarie 2017 și adoptată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial cererea de
chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală ”Cojocari Iacob” împotriva
Primăriei Cogîlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, penalității și a
dobânzii de întârziere, a fost încasată din contul Primăriei Cogîlniceni, raionul Rezina
în beneficiul Întreprinderii Individuale ”Cojocari Iacob” datoria în temeiul contractului
de prestări servicii de transport, în mărime de 3 400 lei, cheltuieli de judecare a cauzei
în mărime de 700 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 262, 50 lei, cu titlu
de cheltuieli ce țin de plata taxei de stat și au fost respinse ca neîntemeiate, pretențiile
cu privire la încasarea penalității și a dobânzii de întârziere,

c o n s t a t ă:

La data de 07 septembrie 2016, Cojocari Iacob a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Cogîlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Cojocari Iacob a indicat că, la data de 11 mai 2015, între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob a fost încheiat contractul de prestări servicii de transport auto. Conform contractului de prestări servicii auto din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob, părțile au convenit ca, Cojocari Iacob să presteze servicii de transport auto, cu autobuzul personal, pentru transportarea echipei de fotbal a satului Cogîlniceni, spre mai multe localități din raionul Rezina, în corespundere cu dislocațiile de petrecere a campionatului de fotbal, din raionul Rezina anul 2015, iar Primăria Cogîlniceni să achite suma de 3 400 lei, pentru aceste servicii de transport.

Reclamantul Cojocari Iacob a menționat că, conform punctului 10 al contractului de prestări servicii auto din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob, acest contract intră în vigoare la data semnării, fiind valabil pînă la data achitării.

La fel, reclamantul a indicat că, Primăria Cogîlniceni nu și-a onorat obligația de achitare a prețului serviciilor de transport, prestate de către Cojocari Iacob, în mărime de 3 400 lei.

Reclamantul Cojocari Iacob, a indicat că, la data de 02 iunie 2016, s-a adresat către Primăria Cogîlniceni cu o reclamație, prin care a solicitat achitarea datoriei, în mărime de 3 400 lei. Cererea prealabilă din data de 02 iunie 2016, a rămas fără de răspuns, din partea Primăriei Cogîlniceni și datoria nu a fost achitată.

Reclamantul Cojocari Iacob a invocat că, Primăria Cogîlniceni se află în întârziere cu executarea obligației de plată a sumei de 3 400 lei, din momentul în care Cojocari Iacob a expediat reclamația în adresa Primăriei Cogîlniceni, adică de la 02 iunie 2016.

Reclamantul a menționat că, Primăria Cogîlniceni nu și-a executat obligația cu bună – credință, respectiv, urmează a fi calculată dobânda de întârziere, prevăzută de art. 619 Cod civil. Iar, deoarece relațiile dintre Cojocari Iacob și Primăria Cogîlniceni sunt raporturi juridice cu participarea consumatorului, dobânda de întârziere reprezintă 5% peste rata dobânzii prevăzută la art.585 Cod civil. Respectiv, reclamantul a indicat că, de la Primăria Cogîlniceni urmează a fi încasată dobânda de întârziere în suma de 703,56 lei.

În drept, reclamantul și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 8, 9, 512-514, 572, 619 Cod civil și art. 96 Cod de procedură civilă.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 10 februarie 2017, a fost respinsă cererea de chemare în judecată înaintată de Cojocari Iacob împotriva Primăriei Cogâlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 a fost admis apelul declarat de Cojocari Iacob, administrator al Întreprinderii Individuale ”Cojocari Iacob”, a fost casată hotărârea Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 10 februarie 2017 și adoptată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală ”Cojocari Iacob” împotriva Primăriei Cogâlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, penalității și a dobânzii de întârziere, a fost încasată din contul Primăriei Cogâlniceni, raionul Rezina în beneficiul Întreprinderii Individuale ”Cojocari Iacob” datoria în temeiul contractului de prestări servicii de transport, în mărime de 3 400 lei, cheltuieli de judecare a cauzei în mărime de 700 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 262, 50 lei, cu titlu de cheltuieli ce țin de plata taxei de stat și au fost respinse ca neîntemeiate, pretențiile cu privire la încasarea penalității și a dobânzii de întârziere.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de Procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, a fost expediată, de către instanța de apel, recurente Primăria Cogâlniceni, la data de 09 ianuarie 2018 (f.d.108), fiind recepționată de recurentă la data de 13 ianuarie 2018. (f.d.113)

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că, recursul a fost depus de către Primăria Cogâlniceni, la 12 martie 2018, cu respectarea termenului indicat la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Prin cererea de recurs depusă la 12 martie 2018, recurenta Primăria Cogâlniceni a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 și menținerea hotărârii Judecătorei Orhei, sediul Rezina din 10 februarie 2017.

În motivarea cererii de recurs, recurenta Primăria Cogâlniceni a indicat că, consideră decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, ca fiind neîntemeiată și pasibilă de a fi casată din motiv că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

La fel, recurenta a indicat că, instanța de apel a admis și încălcări procedurale, care au dus la soluționarea greșită a litigiului dedus judecății, și anume instanța de apel a apreciat probele în mod arbitrar. Or, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Iacob împotriva Primăriei Cogâlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată a

fost examinată de către instanța de apel, în absența reprezentantului Primăriei Cogîlniceni, căreia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Mai susține recurenta, Primăria Cogîlniceni că, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin, mai multe circumstanțe importante pentru soluționarea justă a cauzei, iar concluzia expusă în dispozitivul deciziei recurate, este în contradicție cu circumstanțele litigiului dedus judecării.

Recurenta Primăria Cogîlniceni a invocat că, instanța de apel nu a supus verificării și nu a stabilit existența unui contract prestări servicii de transport. Or, contractul de prestări servicii auto, din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob, urma să fie încheiat în procedura și forma, stabilită de Legea nr. 96 din 13 aprilie 1997 privind achizițiile publice, în vigoare la data încheierii acestui contract.

A mai menționat recurenta că, Cojocari Iacob nu a demonstrat faptul participării lui la achiziția serviciilor de transport, ale echipei de fotbal din satul Cogîlniceni, în ordinea prevăzută de Legea nr. 96 din 13 aprilie 1997 privind achizițiile publice.

Astfel, recurenta Primăria Cogîlniceni a menționat că, intimatul Cojocari Iacob nu a prezentat probe, despre existența unei oferte de achiziție publică a pretinselor servicii de transport, din partea Primăriei Cogîlniceni pentru anul 2015; în ce mod Cojocari Iacob a recepționat eventuala ofertă de achiziție publică a pretinselor servicii de transport; dacă a fost înregistrat contractul de prestări servicii auto din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob la Agenția Achiziții Publice, în ordinea prevăzută de art. 47 alin. (3) și art. 67 alin. (7) din Legea nr. 96 din 13 aprilie 1997 privind achizițiile publice și nici nu a prezentat documente, ce ar confirma procedura de desfășurare a procedurii de achiziție, care, în mod obligatoriu, trebuiau prezentate, împreună cu contractul de achiziții publice, Agenției Achiziții Publice.

Totodată, recurenta a menționat că, în ipoteza existenței contractului de prestări servicii auto din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob, acesta ar fi lovit de nulitate absolută, în temeiul articolelor 217 și 220 Cod civil R.M, adică din motiv, că acest contract contravine legii, ordinii publice sau bunelor moravuri.

Recurenta, Primăria Cogîlniceni a indicat că, instanța de apel eronat a indicat că, calitatea de reclamant, în litigiul dedus judecării, o are agentul economic Î.I. „Cojocari Iacob”, ori parte contractantă, a contractului de prestări servicii auto din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob, este persoana fizică, Cojocari Iacob.

La fel, recurenta a invocat că, instanța de apel incorect a concluzionat că, Primăria Cogîlniceni nu și-a onorat obligațiunile contractuale asumate, bazându-se doar pe declarațiile martorilor Botnarenco Teodora și Stețco Vladimir.

Recurenta Primăria Cogîlniceni a menționat că, din procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 23 noiembrie 2017 rezultă că, instanța de apel nu a cercetat probele, în cadrul ședinței de judecată.

Mai mult, recurenta a invocat că, instanța de apel și-a argumentat soluția, în baza copiei contractului de prestări servicii auto din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob, dar originalul acestui contract nu a fost prezentat în instanța de judecată.

Recurenta Primăria Cogîlniceni a indicat că, suma încasată din contul Primăriei Cogîlniceni în beneficiul ÎI ”Cojocari Iacob”, în temeiul deciziei recurate, este o sumă considerabilă pentru Primăria Cogîlniceni. Ori, Primăria Cogîlniceni administrează o comunitate foarte mică de locuitori și bugetul, pentru a acoperi cheltuielile curente ale comunității, este limitat.

La data de 29 martie 2018, în adresa ÎI ”Cojocari Iacob”, a fost expediată copia recursului depus de către Primăria Cogîlniceni, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Iar, la 11 mai 2018, intimatul Cojocari Iacob, a depus referință, prin care a solicitat de a declara inadmisibil recursul declarat de Primăria Cogîlniceni.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 13 iunie 2018, recursul declarat de Primăria Cogîlniceni, raionul Rezina, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, a fost considerat admisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Primăria Cogîlniceni, raionul Rezina, urmează a fi admis, a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Iacob împotriva Primăriei Cogîlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, din motivele relevate infra.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Articolul 444 din Codul de procedură civilă consemnează că, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele cauzei, Colegiul constată că, reclamantul Cojocari Iacob a depus cerere de chemare în judecată împotriva pârâtei Primăriei Cogîlniceni, raionul

Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul Cojocari Iacob a indicat că, la data de 11 mai 2015, a fost încheiat contractul de prestări servicii de transport auto, între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob. Conform contractului menționat, Cojocari Iacob urma să presteze servicii de transport auto, cu autobuzul personal, pentru transportarea echipei de fotbal a satului Cogîlniceni, spre mai multe localități din raionul Rezina, în corespundere cu dislocațiile de petrecere a campionatului de fotbal din raionul Rezina, anul 2015, iar Primăria Cogîlniceni să achite suma de 3 400 lei, pentru aceste servicii de transport.

Conform art. 512 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute.

În corespundere cu art. 513 alin. (1) Cod civil, debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință și diligență la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Instanța de recurs relevă că, intimatul Cojocari Iacob a indicat ca temei de apariției al obligațiilor dintre Cojocari Iacob și Primăria Cogîlniceni, contractul de prestări servicii de transport auto din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob.

Conform art. 138 Cod de procedură civilă, se consideră înscris orice document, act, convenție, contract, certificat, scrisoare de afacere ori scrisoare personală, alt material expus în scris cu litere, cifre, semne grafice, precum și primit prin fax, poștă electronică ori prin alt mijloc de comunicare sau în alt mod ce permite citirea informației care se referă la circumstanțe importante pentru soluționarea cauzei și care pot confirma veridicitatea lor.

În conformitate cu art. 139 alin. (4-5) Cod de procedură civilă, înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicând-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele cauzei trebuie confirmate numai cu documente în original și când, ca urmare a soluționării cauzei, înscrisul își pierde efectul juridic sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului. Dacă, în conformitate cu afirmațiile părții interesate, documentul în original se află pe mâna părții adverse, probațiunea se efectuează prin înaintarea unui demers privind obligarea părții adverse la prezentarea lui în original. În cazul în care partea adversă nu execută încheierea judecătorească privind prezentarea documentului în original, se va utiliza copia de pe original, prezentată de persoana interesată dacă legea nu

prevede altfel. Instanța va aprecia forța probantă a copiei autentificate după intima ei convingere.

Colegiul conchide că, reclamantul Cojocari Iacob nu a anexat nici la materialele dosarului și nici nu a prezentat în instanță, originalul contractului pentru achiziționarea mărfurilor (serviciilor) din 11 mai 2015, încheiat între Cojocari Iacob și Primăria Cogîlniceni.

La materialele cauzei este anexată copia contractului pentru achiziționarea mărfurilor (serviciilor) din 11 mai 2015, încheiat între Cojocari Iacob și Primăria Cogîlniceni, autentificată de avocatul Serghei Șteliman. (f.d.5)

Totodată, reclamantul Cojocari Iacob, în ședința de judecată din data de 02 decembrie 2016 a declarat că, nu poate comunica unde se află originalul contractului din 11 mai 2015, iar avocatul a autentificat copia contractului respectiv, în baza unei copii, dar nu a originalului acestui contract, pe care nici avocatul Serghei Șteliman și nici el personal nu-l deține și nici nu cunoaște unde în prezent se află. (f.d.44)

Conform art. 9 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească explică participanților la proces drepturile și obligațiile lor procesuale, preîntâmpină asupra urmărilor pe care le poate implica exercitarea sau neexercitarea actului procesual, le acordă sprijin în exercitarea drepturilor, ordonă, la solicitarea părților și altor participanți la proces, prezentarea de probe care să contribuie la adoptarea unei hotărâri legale și întemeiate, conduce dezbaterile judiciare, informează părțile despre posibilitatea inițierii procesului de mediere și ia orice alte măsuri necesare bunei desfășurări a procesului, pune în discuția părților și altor participanți la proces orice împrejurare de fapt sau de drept, efectuează alte acțiuni prevăzute de lege.

Colegiul reține că, în pofida rolului dirigitor al instanței judecătorești, instanța de apel nu a identificat locul de aflare a originalului contractului din data de 11 mai 2015, încheiat între Cojocari Iacob și Primăria Cogîlniceni, deși locul aflării originalului unui înscris prezentat în copie instanței de judecată, urma să fie stabilit în temeiul art. 139 alin. (2) Cod civil și nu a stabilit cu certitudine, dacă există originalul contractului respectiv, ori după cum reiese din explicațiile părților, acest contract nu a fost înregistrat nici la Primăria Cogîlniceni și nici la Trezorerie.

Cu referire la argumentul recurente Primăria Cogîlniceni, precum că, contractul din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob, urma să fie încheiat în procedura și forma stabilită de Legea nr. 96 din data de 13 aprilie 1997 privind achizițiile publice, în vigoare la data încheierii acestui contract, instanța de recurs reține că valoarea contractului este 3 400 lei.

Conform punctului 3 al Regulamentului achizițiilor publice de valoare mică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 148 din 14 februarie 2008, în vigoare la data semnării contractului din 11 mai 2015, încheiat între Cojocari Iacob și Primăria Cogîlniceni, un contract de achiziție publică de valoare mică reprezintă actul juridic

cu titlu oneros, întocmit potrivit prevederilor prezentului Regulament, exprimat prin contul de plată, dacă valoarea acestuia nu depășește 10 000 lei, fără taxa pe valoarea adăugată, sau prin contractul încheiat între autoritatea contractantă și operatorul economic, dacă valoarea acestuia depășește 10 000 lei, conform modelului prezentat în anexa nr.1 la prezentul Regulament.

Colegiul relevă că, instanța de apel a omis să verifice dacă contractul din data de 11 mai 2015, încheiat între Cojocari Iacob și primăria Cogîlniceni, este reglementat de Regulamentul achizițiilor publice de valoare mică, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 148 din 14 februarie 2008.

Mai mult, din copia contractului din 11 mai 2015, încheiat între Cojocari Iacob și Primăria Cogîlniceni reiese că, acest contract nu are număr. Respectiv, nu este determinat faptul, dacă acest contract a fost înregistrat în Registrul contractelor încheiate de primăria Cogîlniceni sau la Trezorerie.

Colegiul menționează că, instanța de apel a omis să elucideze, din ce motiv contractul din 11 mai 2015, încheiat între Cojocari Iacob și Primăria Cogîlniceni este semnat de primar, fiind aplicată ștampila Consiliului local, dar nu ștampila Primăriei Cogîlniceni.

Succesiv, instanța de recurs menționează că, conform art. 40 al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din data de 28 decembrie 2006, Primăria este o structură funcțională a comunității și se organizează și funcționează în baza unui regulament aprobat de consiliul local.

Colegiul indică că, conform art. 29 al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, în vigoare la data semnării contractului din data de 11 mai 2015, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi, stabilite la art.4 alin.(1) din Legea privind descentralizarea administrativă, primarul exercită în teritoriul administrat următoarele atribuții de bază: asigură executarea deciziilor consiliului local; asigură elaborarea proiectului de buget local al unității administrativ-teritoriale pe următorul an bugetar și a contului de încheiere a exercițiului bugetar și le prezintă spre aprobare consiliului local; reprezintă colectivitatea locală în relațiile cu alte autorități publice, persoane fizice sau juridice din țară sau din străinătate, precum și în instanțele judecătorești, în condițiile legii; semnează actele și contractele încheiate în numele colectivității locale, cu excepțiile prevăzute de lege; și alte atribuții enumerate în această prevedere legală.

Iar, art. 14 al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din data de 28 decembrie 2006, în vigoare la data semnării contractului din data de 11 mai 2015, pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art.4 al Legii privind descentralizarea administrativă consiliul local realizează următoarele competențe: decide punerea în aplicare și modificarea, în limitele competenței sale, a impozitelor și taxelor locale, a modului

și a termenelor de plată a acestora, precum și acordarea de facilități pe parcursul anului bugetar; administrează bunurile domeniului public și ale celui privat ale satului (comunei), orașului (municipiului); decide darea în administrare, concesiunea, darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului public al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, precum și a serviciilor publice de interes local, în condițiile legii; decide vânzarea, privatizarea, concesiunea sau darea în arendă ori în locațiune a bunurilor domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii; și alte atribuții enumerate în această prevedere legală.

Din normele citate supra, instanța de recurs concluzionează că, primarul unei localități, asigură executarea deciziilor Consiliului local. Respectiv, primarul este în drept de a semna acte, ce țin de executarea bugetului, doar în situația în care Consiliul local, a aprobat prin decizie, cheltuielile necesare și a împuternicit primarul de a semna aceste acte juridice.

Astfel, Colegiul conchide că, instanța de apel nu a verificat competența și împuternicirea primarului de a semna, din numele Primăriei Cogîlniceni, contractul de prestări servicii de transport auto din 11 mai 2015, încheiat între Primăria Cogîlniceni și Cojocari Iacob. Mai mult, instanța de apel, nu a verificat nici dacă Consiliul local Cogîlniceni a emis o decizie, prin care s-ar hotărâri încheierea unui contract de prestări servicii de transport auto cu Cojocari Iacob.

Conform art. 373 Cod de procedură civilă instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

La fel, art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede că, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Respectiv, instanța de recurs relevă că reclamantul Cojocari Iacob a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei Cogîlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 10 februarie 2017, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Iacob împotriva Primăriei Cogîlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 a fost admis apelul declarat de Cojocari Iacob, administrator al Întreprinderii Individuale "Cojocari Iacob", a fost casată hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din data de 10 februarie 2017 și adoptată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial cererea

de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Individuală ”Cojocari Iacob” împotriva Primăriei Cogâlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, penalității și a dobânzii de întârziere, a fost încasată din contul Primăriei Cogâlniceni, raionul Rezina în beneficiul Întreprinderii Individuale ”Cojocari Iacob” datorită în temeiul contractului de prestări servicii de transport, în mărime de 3 400 lei, cheltuieli de judecare a cauzei în mărime de 700 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică și 262, 50 lei, cu titlu de cheltuieli ce țin de plata taxei de stat și au fost respinse ca neîntemeiate, pretențiile cu privire la încasarea penalității și a dobânzii de întârziere.

Prin prisma principiului disponibilității părților și efectului devolutiv al apelului, persoana, urmează să solicite revendicarea dreptului material în modul stabilit de lege, or instanța de apel, în virtutea principiului tantum devolutum quantum iudicatum, este obligată să se pronunțe doar în limitele investirii, determinate exclusiv pe motivele de apel formulate.

Astfel, instanța de recurs conchide că, instanța de apel a depășit limitele acțiunii, ori reclamant în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Iacob împotriva Primăriei Cogâlniceni, raionul Rezina, este Cojocari Iacob, dar nu Întreprinderea Individuală ”Cojocari Iacob”.

Din cererea de chemare în judecată rezultă că, reclamantul Cojocari Iacob a solicitat încasarea în beneficiul lui, a datoriei, dobânzii de întârziere, penalității și a cheltuielilor de judecată din contul Primăriei Cogâlniceni, dar nu în beneficiul Întreprinderii Individuale ”Cojocari Iacob” (f.d.3). Mai mult, aceeași solicitare a fost înaintată de Cojocari Iacob și în cererea de apel (f.d.68), dar instanța de apel a depășit limita pretențiilor înaintate, prin admiterea unor pretenții, care nu au fost înaintate de reclamant și a încasat sumele solicitate din contul Primăriei Cogâlniceni, în beneficiul Î.I. ”Cojocari Iacob”.

În afară de aceasta, instanța de recurs menționează că, art. 241 alin. (3) Cod de procedură civilă prevede că, în partea introductivă se indică locul și data adoptării, denumirea instanței care o pronunță, numele membrilor completului de judecată, al greșierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și pretenția înaintată judecătii, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței.

Colegiul reține că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 noiembrie 2017, a fost casată hotărârea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 10 februarie 2017, însă la materialele cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Iacob împotriva Primăriei Cogâlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată este anexat dispozitivul hotărârii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 10 februarie 2017, dar hotărârea motivată a Judecătoriei Orhei, sediul Rezina este datată cu 15 februarie 2017.

Astfel, Colegiul constată că, instanța de apel nu a lichidat contradicțiile, ce se referă la data adoptării hotărârii și nu a stabilit cu certitudine data emiterii hotărârii contestate cu cerere de apel, precum și nu a remis cauza în prima instanță pentru corectarea greșelii menționate supra, în baza art. 249 alin. (2) Cod de procedură civilă, în vigoare la data adoptării hotărârii Judecătoreiei Orhei, sediul Rezina din 10 februarie 2017, care indică că, la cererea participanților la proces sau din oficiu, instanța judecătorească corectează greșelile sau omisiunile din hotărâre care țin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente. Problema corectării unor astfel de greșeli se soluționează în ședința de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței de judecată. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea corectării greșelilor.

Ca urmare a celor reținute supra, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să prezinte noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se rezume doar la probarea concluziilor unei părți.

Reiterând, motivele de fapt și de drept, expuse mai sus, statuând că, instanța de apel a soluționat eronat litigiul în cauză, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, concluzionează de a admite recursul declarat de Primăria Cogîlniceni, raionul Rezina, a casa decizia Curții de Apel Chișinău din data de 23 noiembrie 2017, a trimite spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Iacob împotriva Primăriei Cogîlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

La judecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate de instanța de recurs, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre legală și întemeiată, reieșind din circumstanțele esențiale ale pricinii.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (2)-(3) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

A admite recursul declarat de Primăria Cogîlniceni, raionul Rezina.

A casa decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Iacob împotriva Primăriei Cogîlniceni, raionul Rezina, cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh

Nina Vascan